

Иван Вазов
На кръста!

На старите столетъя кръвнините,
на Ксеркса, Александра, Цезаря войните,
на Тамерлана и Атила – бойните полета –
и Бонапартовата епопея страшна,
какво са пред великата война сегашна?
Пред грозните ѝ кланета?

Какво е слабият ветрец пред урагана?
И езерото набърчено пред океана?
И плява пламнала пред пламъка на ада?
Де Омирът за таз ужасна Илиада?!

Война по суша, по море и под морето,
война във въздуха, в мъглите и в небето!
На Злото гения стигнал на Хималая ръста!
Ах, оня, що изрекъл бе: „Мир вам! Любете! Добри бъдете!“ –
човечеството пак го прикова на кръста.

Февруари 1916 г.

КРАЙ

Източник: Словото

Набиране: Калина Григорова и Мартин Митов, октомври-декември 1999

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/4929>]